

pligtsloven eller ifølge særligere Bestemmelser vilde have paahvilet ham Forpligtelse til Tjeneste." Meningen dermed er, som det vil ses af Udvalgets Betænkning, kun at tydeliggjøre Paragrafen, idet der nemlig i Hæren kan findes Individuer, paa hvem Bestemmelsen i Paragrafen, taget som den der er indført, bogstavelig ikke passer, og derfor er den foreslaaede Ændring fremkommen. — Til § 38 er der stillet et Forslag under Nr. 22. Heller ikke dette er væsentlig Andet end en Redaktionsændring, idet man maa antage, at det, som Meningen angiver, er det Samme, som man har tilfattet ved Bestemmelsen i § 38. Der staar i § 38: „Embeds- eller Bestillings Fortabelse skal ikke udelukke den Paa-gjældende fra atter som en anden Menig at kunne forfremmes". Men da de Menige nu forfremmes ved at avancere gjennem de forskellige Grader, og det formentlig ikke er Meningen, at den, som har mistet Embede eller Bestilling, skal begynde nedenfra og tjene sig op igjen, hvilket i mange Tilfælde vilde være vanskeligt for ikke at sige umuligt, har man foreslaet Paragrafens Bestemmelse affattet saaledes, at Vedkommende, naar han ikke har været dømt for en Forbrydelse, der i den offentlige Mening betragtes som vanærende, igjen kan ansættes i Embedet eller Bestillingen. — Til § 42 er der stillet et Ændringsforslag, som heller ikke er Andet end en Redaktionsændring. Som det vil ses, gaar Forslaget ud paa, at der efter Ordet Officerer tilføjes: „Foraauidt de omhandlede Personer staa i Klasse med Underofficerer og vilde have forstyldt Bestillings Fortabelse, men denne Straf efter deres Stillings Beskaffenhed ikke kan anvendes paa dem, kunne de anses med alle paa menige Krigsmænd anvendelige Fængselsstraffe". Der findes nemlig mellem det tjenstgjørende Personale ved Hæren Personer, som staa i Klasse med Underofficerer, men med Hensyn til hvilke Bestillings Fortabelse vilde være praktisk uanvendelig, da det vilde være det Samme som at fritage dem for Opfyldelsen af deres Bærnepligt. Derfor har man foreslaet den under Nr. 25 anførte Ændring. — Hermed har jeg udtømt Rækken af de Ændringsforslag, som Udvalget og Flertallet have ment at maatte stille til de to første Kapitler i Lovforslaget. Som det vil ses, ere de gennemgaaende ikke af nogen stor Betydning; de staa i al Fald ikke paa noget Punkt i principiel Modstrid med Regjeringens Forslag. Jeg skal hermed foreløbig standse.

Thomsen: Den ærede Ordfører for Udvalget (Sassen) har nu motiveret de Forslag, der ere stillede af hele Udvalget og af et Flertal i samme. Der kunde være enkelte Bemærkninger, som det kunde ligge nær for mig at gjøre lige over for, hvad der er fremkommet i disse Forslag i Betænkningen og i Ordførersens Udtalelser. Jeg antager imidlertid, at det vil bringe mest Orden

i Diskussionen, naar jeg opsætter dette, og altsaa paa Sagens nuværende Trin indskrænker mig til kun at motivere de Ændringsforslag, med Hensyn til hvilke jeg er særlig Medforslagsstiller. Der er dog en enkelt Bemærkning, som jeg ikke kan undlade at gjøre strax, og det er den, at, naar den ærede Ordfører, saavidt jeg forstod ham ret, sagde, at de politiske Modsetninger vare fremkomne i Ændringsforslagene, saa er det Noget, som jeg for mit Vedkommende aldeles ikke har mærket Noget til. Jeg har det bestemte Indtryk af de første Forhandlinger og af alle Medlemmerne i Udvalget, at der ikke fra nogen Side har gjort sig politiske Hensyn gjældende, og jeg kan rolig sige, at for mit Vedkommende har det Samme været Tilfældet. Derom bærer det Vidnesbyrd, at jeg har tiltraadt en hel Del Forslag, stillede af Udvalget, ikke fordi jeg erkjender alle Forslagene for Forbedringer, men fordi jeg betragter flere af dem for at være af saa underordnet Natur, at der ikke har været nogen Grund for mig til at adskille mig fra Udvalgets øvrige Medlemmer, saalænge disse Forslag ikke mødte nogen Modstand fra den høitærede Ministers Side. Idet jeg gaar over til at omtale de Ændringsforslag, der ere stillede af de Mindretal, hvortil jeg hører, maa jeg dog sige, at, naar vi ere snart 2 snart 3 Medlemmer, der ere Medforslagsstillere, er det uundgaaeligt, at, om vi end kunne være enige i Konklusionerne, kan der dog være forskellige Nuanceringer i de Motiver, der have været ledende for os. Jeg siger dette for, for saa vidt jeg i mine Udtalelser skulde fremkomme med Noget, der maatte have et mere individuelt Præg, end mine ærede Medforslagsstillere mulig synes om, da alt nu foreløbig at have taget et Forbehold for de Herreris Vedkommende, indtil de senere kunne tage Ordet og reservere deres Standpunkter eller tilføje, hvad de maatte finde nødvendigt.

Det vil erindres fra første Behandling af dette Lovforslag, at der allerede den Gang fremkom fra vor Side store Betæneligheder lige overfor Lovforslaget. Der er ikke i Udvalgsforhandlingerne fremkommet Noget, der har kunnet formindste eller svække de Betæneligheder, som jeg i den Henseende har havt; men jeg maa tillige sige, at der, siden Sagen var til første Behandling, er kommet et Moment til, der for mig er af aldeles afgjørende Betydning, til at forsøge den store Betænelighed, jeg allerede den Gang havde; jeg forudsætter endog, at dette samme Moment ikke heller vil kunne være ganske uden Betydning for den høitærede Minister; jeg formoder nemlig, at han i alle Tilfælde, efter hvad der er passeret mellem første og anden Behandling, dog maaanse det for noget tvivlsomt, om det egentlig vil være aldeles betimeligt i dette Tilfælde at faae Straffelovforslaget vedtaget. Naar den høitærede Krigsminister nemlig ved Samlingens Be-